

Posudek diplomové práce

Milan Dorko: Nabývání vlastních akcií a finanční asistence

Rozsah diplomové práce je standardní (59 rukopisných stran, které dosahují rozsah normostrany).

Diplomant zvolil téma, které je zásluhou nedávné novelizace mimořádně aktuální a prakticky vysoce relevantní. Tím, že pozornost upřel hlavně k přínosům této novelizace, aktuálnost předloženého díla jen posílil. Novost otázek, které si diplomant v práci klade, také zvyšuje celkovou náročnost zvoleného tématu, když ucelené prameny k těmto okruhům až na výjimky chybí.

Práce obsahuje přehledně, uspořádaně a dobře strukturované pojednání o zvoleném tématu a naplňuje cíl, který si diplomant vytkl v úvodu. Je třeba konstatovat a zvláště ocenit, že dílo vybočuje z řady diplomových prací novost, neotřelostí a pokrokovostí. Potěšilo mě, že diplomant prakticky neopakoval závěry publikované v jiných pramenech, nýbrž že na ně úvodem vždy jen odkázal, aby je následně mohl rozvíjet, doplňovat či s nimi polemizovat. Předložená práce tak dosahuje úrovně díla, jež má co sdělit širší odborné i laické veřejnosti. Diplomant nejenže pronikl do problematiky, již se zabýval, zorientoval se v ní a porozuměl jejímu systému, významu, původu, praktickým dopadům, ale i obecným souvislostem. Nejenže důsledně ta prakticky beze zbytku zmapoval dostupnou literaturu i judikaturu, Diplomant šel ve svých úvahách dál. Položil si otázky, o nichž mi není známo, že by se jimi někdo v tuzemské odborné literatuře zabýval, byť jsou nesmírně relevantní a práce se s nimi nepochybně bude potýkat, a (řekl bych) šikovně na mnohé z nich též odpověděl. Za všechny viz např. jeho zamyšlení nad standardy harmonizace v oblasti nabývání vlastních akcií (minimální vs. maximální), nad dopady nabytí až veškerých vlastních akcií společností či nad některými novými předpoklady zákonné přípustnosti finanční asistence.

Diplomantova argumentace vyznívá přesvědčivě a odborně fundovaně. Je vidět, že o analyzovaných problémech přemýšlel a že stavěl na velmi dobrém pochopení obsahu i účelu právní úpravy, ale i jejích širších souvislostí. Z této pozice si také mohl dovořit podrobit některé doktrinární závěry když ne kritice, tedy alespoň polemice, a učinil tak věcně, pokorně a střízlivě, což je rovněž třeba vyzdvihnout. Výsledek diplomantova snažení v každém případě dokládá jeho schopnost předkládat názorové rozpory, právně je analyzovat, teoreticky systemizovat, ale i polemicky hodnotit, zaujmout k nim vlastní stanovisko a za pomoci právní argumentace podpořit to či ono řešení.

Na vysoké úrovni je též formální úroveň díla, zejména pokud jde o jeho strukturu, grafickou úpravu a důslednou práci s poznámkovým aparátem. V pořádku je rovněž seznam použité literatury. Vyhovuje i jazyková stránka práce: chyby a překlepy se v ní prakticky nevyskytují.

Mé výhrady k práci jsou jen dílčí. Rád bych, aby se diplomant znovu zamyslel nad svým tvrzením na str. 9 o tom, že společnost by mohla sama upsat veškeré akcie při zvyšování základního kapitálu za využití přednostního práva úpisu, a k této otázce se ještě krátce vrátil při ústní obhajobě. Na několika místech se nadpis kapitoly objevuje na samém konci stránky, což neodpovídá grafickému standardu (viz např. str. 13, 16 či 18). Kapitola 1.2.8, zjevně tématicky vybočuje, když jejím předmětem je nabývání vlastních obchodních podílů, což nemělo být tématem práce. Ne zcela jasná je systematická vazba mezi kapitolou 1.2.

a 1.3. Obě nakonec pojednávají v podstatě o stejných okruzích otázek. Úvahy na str. 17 o zeizování vlastních akcií neladí s nadpisem kapitoly, který avizuje jen pojednání o jejich nabývání. Číslíce od jedné do deseti se v obdobném textu rozepisují slovy. Pochybnost mám ohledně správnosti diplomantova závěru na str. 21 o tom, že valná hromada by mohla namísto rozpětí určit pevnou cenu, za kterou jediné může představenstvo akcie nabýt. Obecně bych rád přiměl diplomanta k zamyšlení, kde jsou hranice, za kterými již příliš konkrétní instrukce v usnesení valné hromady o nabytí / zeizování vlastních akcií bude nutně hodnotit jako nepřipustný zásah do obchodního vedení, a tudíž v této části neomeťe (č. 194 odst. 4 poslední věta ObchZ). V kapitole 2.3 postrádám důslednější rozlišení toho, které skutkové podstaty spadnou pod přímý rozpor se zákonem (*contra legem*) a které pod zákaz zákon obcházet (*in fraudem legis*). Zdá se mi, že diplomant obě roviny směšuje. Uvedený rozdíl přitom bude mít praktické dopady, když na případy obcházení zákona judikatura klade přece jen přísnější nároky, pokud jde o případnou sankci neplatnosti. Ocenil bych, kdyby se i k této problematice diplomant vrátil během ústní obhajoby. Naprosto souhlasím s tím, že sankce za porušení péče řádného hospodáře nemůže být neplatnost dotčeného právního úkonu (str. 51). Tento závěr lze ale doložit i judikatorně. V poznámkách pod čarou diplomant zbytečně dokola uvádí plně citace týchž děl. Plně citovat dílo stačí jednou, ve zbylých poznámkách lze již jen odkazovat. V poznámce č. 4 potom diplomant cituje zákon bez označení „Sb.“.

Vzdor uvedeným nedostatkům práci celkově hodnotím jako velice zdárnou a v každém případě způsobilou obhajoby i obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm výborně, i když konečný výsledek ponechávám závislý na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 18. září 2010

~~JUDr. Petr Čech, Ph.D.~~